

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir,

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Guzun Ion,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Ișecov Anton xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.11.2018 - 23.08.2019;

Instanță de apel: 18.05.2020 - 10.11.2020;

Instanță de recurs: 09.03.2021 - 09.11.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 august 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Ișecov Anton a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Tatra Sergiu);

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Lupolova Cristina);

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Luca Dumitru);

- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Negruța Alina).

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ișecov Anton i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, sa adăugat parțial pedeapsa stabilită și neexecutăta prin sentința judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 decembrie 2018 și lui Ișecov Anton i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90¹ Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei principale aplicate eliberându-l pe Anton Ișecov pe un termen de 1 an 3 luni, urmând să execute sancțiunea cu închisoare în penitenciar pe un termen de 10 luni.

Dat fiind faptul că, inculpatul Ișecov Anton în perioada 27 decembrie 2017 până la 24 noiembrie 2018 s-a aflat în detenție în prezenta cauză penală, sancțiunea închisorii cu executare în penitenciar pe un termen de 10 zile, s-a considerat executată.

În temeiul art.90 Cod penal, cealaltă parte din termenul de pedeapsă stabilit de un 1 an 3 luni, s-a dispus suspendat condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost dispusă încasarea de la Ișecov Anton, în beneficiul părții vătămate Tătru Sergiu, suma de 2 260 lei, cu titlul de prejudiciu material.

A fost dispusă încasarea de la Ișecov Anton, în beneficiul părții vătămate Negruța Alina, suma de 13 498 lei, cu titlul de prejudiciu material.

A fost dispusă încasarea de la Ișecov Anton, în beneficiul părții vătămate Lupolova Cristina, suma de 2 925 lei, cu titlul de prejudiciu material.

A fost dispusă încasarea de la Ișecov Anton, în beneficiul părții vătămate Luca Dumitru, suma de 11 000 lei, cu titlul de prejudiciu material.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că la 14 septembrie 2015, ora 14:00 până la ora 15:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului ușii din față a pasagerului în autocamionul de model „Ford Tranzit” cu n/î xxxx, ce era parcat în curtea casei de pe xxxx, de unde pe ascuns a sustras o jachetă în sumă de 360 lei, o geantă de culoare neagră combinată cu roșu la prețul de 200 lei, în care se afla telefonul mobil de model „Nokia E 53” la prețul de 500 lei, cu număr de IMEIxxxx, în care activa cartela SIMxxxx, portmoneul la prețul de 200 lei, în care se afla buletinul de identitate și polița de asigurare ambele pe numele lui Carolina Vozian, și mijloace bănești în sumă de 1000 lei, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii. Prin acțiunile sale intenționate i-a cauzat părții vătămate cet. Tataru Sergiu o daună materială în proporții considerabile în sumă de 2 260 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 21 octombrie 2015, aproximativ la ora 16:15, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe xxxx, s-a apropiat de automobilul de model „Honda CRV”, cu n/î xxxx, care era parcat lângă blocul de locuit de pe xxxx, unde cu ajutorul unei pietre a deteriorat geamul din partea dreaptă față a automobilului, a pătruns în el și pe ascuns a sustras de pe bancheta din față a pasagerului o gentuță femeiască de culoare neagră în valoare de 350 lei, în care se afla un portmoneu din piele naturală de culoare neagră în valoare de 1200 lei, în care se aflau bani în sumă de 225 lei, buletinul de identitate pe numele cet. Lupolova Cristina, mandatul automobilului „Honda CRV”, cu n/î xxxx, pe numele cet. Lupolova Cristina, permisul de conducere pe numele cet. Lupolova Cristina, precum și o gentuță de culoare albastră închisă din materie fără valoare în care se afla o mașină de frezat de model „Mozer” de culoare neagră în valoare de 3 600 lei, trei perechi de foarfece profesionale în valoare de 3 400 lei, o mașină mică de frezat de model „ Saturn” în valoare de 500 lei, 6 pieptene din masă plastică în valoare de 270 lei, o periută de culoare neagră în valoare de 50 lei, un pinuar din material de culoare neagră în valoare de 100 lei, un fen de uscat părul de model „Mozer” în valoare de 1200 lei și cartela medicală pe numele cet. Lupolova Cristina, bunuri și bani în sumă totală de 9 695 lei, cu care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Lupolova Cristina, o daună materială considerabilă.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. c),

d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Ișecov Anton, la 26 februarie 2016, între orele 20:30 - 22:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul de model BMW-530 i cu n/î xxxx, care era parcat pe str. xxxx și care aparține cet. Varbanoglo Iaroslav, de unde pe ascuns a sustras o geantă pentru dame din piele la prețul de 1500 lei în care se afla buletinul de identitate, bani în sumă de 500 euro care potrivit cursului BNM constituie 11 056 lei, cardul bancar eliberat de Mobiasbanc, cip card în valoare de 442 lei, telefonul mobil de model Samsung E1200 în care era cuplată cartela SIM cu nr. xxxx la prețul de 500 lei, cu care de la fața locului s-a ascuns, cauzând părți vătămăte Negruța Alina o daună în proporții considerabile în valoare totală de 13 498 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la 09 ianuarie 2016, ora 19:00 până la 10 ianuarie 2016 ora 00:25, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului de la ușa din stânga spate a automobilului de model „Audi Q5” cu n/î xxxx, care era parcat pe xxxx, pe ascuns a sustras din automobil bunurile ce aparțin cet. Dumitru Luca și anume: un iPad de model „Air2” de culoare gri, la preț de 11 000 lei, după ce cu bunul sustras s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părți vătămăte Luca Dumitru, daune materiale în proporții considerabile în sumă totală de 11 000 lei.

Acțiunile inculpatului Ișecov Anton au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ișecov Anton, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d), (pe episodul cu partea vătămată Tatra Sergiu), să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni; în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Lupolova Cristina), să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni; în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Luca Dumitru), să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni; în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare (pe episodul cu partea vătămată Negruța Alina), să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 8 luni.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ișecov Anton să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

Conform prevederile art.87 alin.(1) Cod penal, prin cumularea diferitelor pedepse principale aplicate, prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 21.12.2018, munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecutată, să fie înlocuită cu 45 zile închisoare.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită urmează a fi adăugată în întregime lui Ișecov Anton pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 28.12.2018, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) și art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal sub formă de munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și neexecutată, stabilind o pedeapsă definitivă în cazul cumulului de sentințe sub

formă de închisoare pe un termen 10 ani și 45 zile cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat, că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea blândă pentru a asigura atingerea scopului prevenției speciale, precum și prevenției generale, or, pentru săvârșirea unei infracțiuni care se califică ca mai puțin gravă comisă cu intenție este mult prea blândă o pedeapsă non-privativă de libertate.

Susține, că instanța nu a constatat suficiente circumstanțe care să ateste că lipsa executării pedepsei cu închisoare va contribui la corectarea inculpatului, or instanța a ignorat prevederile art.61 Cod penal și a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă pentru comiterea infracțiunilor imputate.

Consideră acuzarea că, în cazul dat pedeapsa cu suspendarea condiționată, nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, precum și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut, că cauza penală în privința inculpatului Ișecov Anton, în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal pentru 4 episoade, a fost examinată în procedura simplificată, fiind contestată cu apel doar în partea individualizării pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a indicat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Ișecov Anton, prima instanță a luat în considerație prevederile art.art.61 și 75 Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că potrivit art.16 Cod penal, inculpatul Ișecov Anton a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave comise cu intenție, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, din care considerente prima instanță corect a concluzionat că pentru atingerea scopului pedepsei penale și evitarea comiterii de noi infracțiuni din partea inculpatului, în privința acestuia este oportun să fie aplicată pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a conchis, că reieșind din prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și noile limite ale pedepsei prevăzute pentru infracțiunile incriminate în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal pentru 4 episoade, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod procedură penală, art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni și ținând cont de prevederile art.70 alin.(3/1) Cod penal constituie o circumstanță atenuantă, or, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea împliniți 18 ani, dar nu a împlinit vârsta de 21 ani, rezultă că pedeapsa stabilită lui Ișecov Anton sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, este în limitele noi stabilite.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal, în contextul în care inculpatul Ișecov Anton a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și regretă, instanța a conchis că suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acesteia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, or astfel i s-a oferit inculpatului o șansă de a nu fi izolat de societate prin executarea reală a pedepsei penale, pedeapsă care este una proporțională și în limitele noi ale sancțiunii.

Astfel, instanța de apel a subliniat, că instanța de fond corect a admisă acțiunea civilă

fiind dispusă încasarea de la Ișecov Anton în beneficiul lui părților vătămate prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

5. Procurorul, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond greșit au conchis în privința individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton, eronat aplicând prevederile art.90¹ Cod penal.

Precizează acuzarea, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a luat în considerație scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.61 și 75 Cod penal, precum și circumstanțele cauzei.

Consideră, că modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton, este contrară principiului proporționalității, reieșind din faptele comise și urmările produse.

În concluzie, acuzarea consideră că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de drept, pripit ajungând la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea față de inculpat a dispoziției art.90¹ Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către acuzatorul de stat, se atestă că acesta a indicat drept temeiuri pentru declararea recursului art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Potrivit recursului declarat se atestă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, însă critică decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale, și anume în partea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatei.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului declarat de către procuror, nu a respectat întru totul prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prin urmare, temeiurile invocate de procuror și-au găsit confirmare în cauza dată,

cea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Așadar, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată la caz, partea acuzării invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton de către instanțele de fond, și anume în partea dispunerii suspendării parțiale a executării acesteia.

Colegiul penal la acest capitol menționează, că potrivit practicii judiciare constante suspendarea parțială este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda parțial pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Pentru acordarea suspendării parțiale executării pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. În cazul când vinovatul nu manifestă părere de rău față de urmările produse în urma acțiunilor sale ilegale, convingerea că acesta nu trebuie să execute real pedeapsa închisorii, nu are temeii.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă expuse mai sus la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea 8 infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Astfel, în sensul vizat, Colegiul penal lărgit menționează, că deși inculpatul Ișecov Anton a depus cerere privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, recunoscându-și vinovăția și manifestând căință față de faptele săvârșite, totuși în speță prezintă relevanță și alte circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, de care instanțele de fond nu au ținut cont în deplină măsură.

În sensul dat, instanța de recurs reține că inculpatul Ișecov Anton a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal 4 episoade, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, iar potrivit prevederilor art.16 Cod penal, această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, instanțele de fond stabilindu-i pedeapsa închisorii pe termen de 1 an 4 luni, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, art.art.70 alin.(3/1), 84 Cod penal, au conchis și asupra aplicării prevederilor art.90¹ Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal menționează, că totuși primordial la aplicarea instituției suspendării parțiale a pedepsei închisorii, este necesar ca instanța de judecată să aprecieze

dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Deși la prima vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării parțiale a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării parțiale a pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei și termenul de probă.

Aceste raționamente rezultă din însăși prevederile art.90¹ Cod penal, potrivit cărora în cazul în care instanța de judecată ajunge la concluzia condamnării cu suspendare parțială a executării pedepsei, aceasta urmează să indice numaidecât în hotărâre motivele care au stat la baza unei asemenea concluzii.

La fel, necesitatea motivării unei hotărâri judecătorești, rezidă și din conținutul art. 384 alin.(3) Cod de procedură penală.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă expuse mai sus la circumstanțele cauzei deduse judecății, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care se dovedește că săvârșirea faptei se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea sa, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Astfel, în sensul vizat, prezintă relevanță argumentele acuzatorului de stat cu referire la faptul că instanța de apel nu a ținut cont de caracterul prejudiciabil al faptei săvârșite de către Ișecov Anton, care prin acțiunile sale, manifestate în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, acesta a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal consideră pripite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Ișecov Anton, care a reținut oportunitatea aplicării instituției suspendării parțiale a executării pedepsei, prin simpla mențiune că inculpatul a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și regretă.

Reieșind din cele sus menționate, Colegiul conchide că erorile de drept constatate supra se încadrează în cele prevăzute de pct. 6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel, nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, și, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate în instanța de recurs, decizia atacată urmează a fi casată parțial, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei cu remiterea cauzei în această parte pentru rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate urmând a fi menținute.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlătore erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui Ișecov Anton xxxx, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion